

هو الله - الحمد لله الذي كشف الظلام و محى الغمام...

حضرت عبدالبهاء

اصلى فارسى

۴۵

هو الله

الحمد لله الذي كشف الظلام و محى الغمام و كشف الحجاب و أزال النقاب فلاح انواره و شاعت آثاره و ظهرت اسراره و فاضت بحائبه فحملت ارض الوجود بفيضه و سيبه و طيب صيبه و اهتزت و ربت و انبت رياحين العرفان و سنابل خضر الايقان و تعطرت الآفاق بنفحات قدسه العابقة على الجهات و التحية و البهاء و الثناء و الصلاة على الحقائق الرحمانية و الشقائق الربانية التي نمت و نبتت من ذلك الفيض العظيم و السيل الذي انحدر كالبحر المتلاطم المتدافق بالموج الكريم و التيار المرتفع الى الاوج الرفيع

الهي الهى لك الحمد بما اوقدت نار محبتك الربانية في قطب الامكان في الشجرة المباركة التي لا شرقية و لا غربية و تسعرت و تلتظت و التهب حتى بلغ لهيها الى الملاء الاعلى و بذلك اقتبسوا الحقائق النورانية من نار الهدى و قالوا "اننا آنسنا من جانب الطور ناراً" الهى الهى زد كل يوم في لهيها و اجيجهما حتى يحرك الاكوان زفيرها اى رب اضم نار محبتك في القلوب و انفخ روح معرفتك في النفوس و اشرح بآيات توحيدك الصدور و احى من في القبور و نبه اصحاب الغرور و عمم السرور و اجبور و انزل الماء الطهور و ادر كأساً مزاجها كافور في محفل التجلى و الظهور انك انت المعطى البازل الغفور و انك انت الرحمن الرحيم.

اى احببى الهى جام صهباء رحمانى سرشار است و بزم ميثاق الهى پر انوار صبح موهبت ميدمد و نسيم عنایت ميوزد و مرده الطاف از ملكوت غيب ميرسد بهار روحانى خيمه در قطب گلشن زده و باد صبا از سبای

ORIGINAL

AUDIO

رحمانی مشام روحانیان را معطر نموده ببلبل معانی آغاز غزل خوانی کرده و غنچه‌های معنوی در نهایت طراوت و لطافت شکفته مرغان چمن مطرب انجمن گشته و بابدع الحان و احسن انغام بآهنگ ملاً اعلی بانگ یا طوبی یا بشری بلند کرده و صلاهی سر خوشی بر باده نوشان جنّت ابهی زده با این فصاحت بیان و بلاغت تبیان بر شاخسار روحانیت گلبانگ تقدیس میزند تا افسرده گان بادیه غفلت و پژمرده گان وادی فترت بجوش و حرکت آیند و در جشن عیش و عشرت حضرت احدیت حاضر شوند الحمد لله آوازه امر الله شرق و غرب را احاطه نموده و صیت عظمت جمال ابهی جنوب و شمال را بحرکت آورده آهنگ تقدیس است که از اقلیم امریک بلند است و نعره یا بهاء الابهی است که از دور و نزدیک متواصل بملاً اعلی شرق منور است غرب معطر است جهان معبر است نفحات بقعه مبارکه مشک اذفر است عنقریب ملاحظه مینمائید که اقلیم تاریک روشن گشته و کشور اروپا و افریک گلبن و گلشن شده

ولی چون آغاز طلوع این مهر تابان از افق ایران بود و از آن خاور بباختر اشراق فرمود آرزوی دل و جان چنان است که شعله آتش عشق در آن خطّه و دیار شدیدتر باشد و نورانیت امر مبارک پدیدتر ولوله امر الله غلغله در ارکان آن کشور اندازد و روحانیت کلمه الله چنان جلوه نماید که آن اقلیم مرکز صلح و صلاح گردد و راستی و آشتی و مهر و وفاء یعنی ایران سبب حیات جاودان جهانیان گردد و علم صلح عمومی و امان و روحانیت محضه در قطب امکان بر افرازد

ای احبّای الهی الحمد لله امر الهی در دوره بهائی روحانیت محضه است تعلق بعالم جسمانی ندارد نه جنگ و جدال است و نه ننگ و وبال نه نزاع با امم است و نه پرخاش با قبائل و ملل جیشش محبت الله است و عیشش صهبای معرفت الله جنگش بیان حقیقت است و جهادش با نفس اماره بد طینت مظلومیت کبری غالبیت است و محویت و فنا عزّت ابدیه باری روحانیت اندر روحانیت است تا توانید خاطر موری نیازید چه جای انسان و تا ممکن سر ماری مکوبید تا چه رسد بمردمان. همت بر آن بگارید که سبب حیات و بقا و سرور و فرح و راحت و آسایش جهانیان گردید خواه آشنا و خواه بیگانه خواه مخالف و خواه موافق نظر پیاکی گهر و یا ناپاکی بشر ننمائید بلکه نظر برحمت عامّه خداوند اکبر فرمائید که پرتو عنایتش جهان و جهانیان را احاطه نموده و فیض نعمتش عارفان و جاهلان را مستغرق فرموده بیگانه مانند آشنای یگانه بر خوان انعامش حاضر و منکر و مدبر مانند مقبل از دریای الطافش مغترف. احبّای الهی باید مظاهر رحمت عامّه باشند و مطالع فیض خواصّ مانند آفتاب بر گلشن و گلخن هر دو بتابند و بمثابه ابر نیسان بر گل و خار هر دو ببارند جز مهر و وفا نجویند و طریق جفا نپویند و غیر از راز صلح و صفا نگویند این است صفت راستان و این است نشانه بنده آستان.

جمال ابهی روحی لاحبّائه الفداء تحمل مصائب کبری فرمود و بلا یای بی منتهی دمی نیاسود و نفسی براحه بر نیاورد آواره کوه و هامون گشت و سرگون قلاع و سیجون شد حصیر ذلت کبری را سریر عزّت ابدیه شمرد و زنجیر و اغلال را طوق عزّت و استقلال یافت شب و روز در تحت تهدید شمشیر بود و حاضر صعود بر صلیب

تا این جهان را روحانیت بخشد و بسنوحات رحمانیت بیاراید و جهان بیاساید نزاع و جدال از میان بر خیزد و سیف و سنان بدل بروح و ریحان گردد و جنگ و عدوان منقلب بجمت و امان یعنی میدان جیش و طیش مبدل بعشرت و عیش گردد و ساحت رزم خونریز بزم مشکبیز شود جنگ ننگ گردد و حرب و ضرب بمثابه جرب منفور قبائل و امم شود. صلح عمومی در قطب عالم خیمه بر افرازد و بنیاد حرب و قتال از بن بر اندازد.

پس باید احبای الهی این درخت امید را از جویبار همت آبیاری کنند و بنشو و نمایش پردازند. در هر اقلیم که مقیمند با قلب سلیم یار و ندیم قریب و بعید گردند و با خلق و خوئی چون بهشت برین ترویج دین و آئین رحمانی نمایند. ابدآزرده نگردند افسرده نشوند پزمرده ننشینند آنچه جفا بیشتر بینند وفا بیشتر نمایند و هر چه بلا و عذاب زیادت رکشند جام عطا بیشتر بخشند این است روح هیکل عالم و این است نور تابنده در قلب عالم و ما عدای این لا ینبغی لعبودیة عتبه رب العالمین.

ای احبای الهی آفتاب حقیقت از افق غیب تابنده و درخشنده فرصت غنیمت شمردید مانند سرو روان در این جویبار نشو و نما نمائید و سر بر افرازید

”تمتع من شمیم عرار نجد فما بعد العشیة من عرار“

الحمد لله اعلی حضرت شهریاری حلیم و سلیم و بردبار است و مهربان و غمخوار داد پرور است و عدالت گستر بشکرانه این نعمت و کمال صدق و استقامت بدعای بقای دیهیم تاجداری و دوام سریر شهریاری پردازید و در ماموریت و آبادی و مدنیّت و تحصیل معرفت و تزئید تجارت و ترقی زراعت و تحسین صناعت و ترقیات عصریه از هر قبیل کوشش نمائید ایران بعون و عنایت حضرت یزدان در ظل سلطنت این جهاندار ان شاء الله دار الامان گردد و مرکز ترقی بی پایان.

ای احبای الهی المنة لله که علم مبین عهد و پیمان آناً فاناً بلندتر گشته و درفش غل و غش معکوس و منکوس گشته چنان زلزله بر ارکان ظلوم و جهول افتاده که مانند قبر مطمور شده و مانند خفّاش کور در زاویه گور خزیده و از آن سوراخ گاه گاهی بمثابه وحوش فریادی بر آرند سبحان الله ظلمت چگونه مقاومت نور منیر نماید و حبال سحر چگونه متانت ثعبان مبین بنماید ”و اذا هی تلقف ما هم یؤفکون“ افسوس که خود را بافسانه افسون نمودند و بهوسی بی نفس کردند عزّت ابدیه را فدای نخوت بشریه نمودند و بزرگواری دو جهان را قربان نفس آماره نمودند هذا ما اخبرنا کم به فسوف ترون المجانین فی خسران مبین.

ربّ و رجائی اید احبائك علی الثبوت علی میثاقک العظیم و الاستقامة فی امرک المبین و العمل بما امرتهم فی کتابک المنیر حتی یکنونوا اعلام الهدی و سرج الملاء الاعلی و ینایع الحکمة الکبری و نجوم الهدی فی افق العلی انک انت القویّ المقتدر القدر ع ع

